

Miquel Martín► www.miquelmartin.cat

ANY VINYOLI

Encara hi ha molta gent que no ha llegit **Joan Vinyoli** (Barcelona, 1914-1984). Molta. I encara hi ha molta gent que ni tan sols sap qui era Vinyoli, que no li sona ni el nom, o amb prou feines (feu-ne la prova). I això és especialment lamentable quan parlem d'un dels grans –potser el més gran– poetes del segle XX. Tothom coneix **Pla**, per exemple, o **Espriu**, per posar el cas d'un altre contemporani seu i també poeta, els hagin llegit o no (això ja són figures d'un altre paner). Però Vinyoli continua essent l'admirable desconegut per al gran públic, oblidat a les aules i arraconat, encara, en alguns àmbits acadèmics i oficinescos, tot i que cada vegada, és cert, hi ha més devots que el reivindiquen.

En vida, Vinyoli va patir, i molt, aquest desconeixement de la seva obra, el silenci que per motius vils i partidistes es va crear al voltant de poemaris com *El callat* o *Realitats*. I ho va patir perquè es va lliurar a la creació poètica d'una manera incondicional, com una via d'indagació i reflexió sobre les pregoneses de l'existència. Vinyoli no podia haver estat altra cosa que poeta i ho va ser fins a les últimes conseqüències. És per això que la seva poesia ens resulta propera i ens interpel·la constantment; és per això que els seus versos són d'una autenticitat i una potència insòlites.

Els reconeixements i els premis li van arribar ja vell i malalt, segurament massa tard; però ell, llavors, com tothora, estava més pendent de la seva obra que no pas dels afalacs i les poses oficials. Ara, cent anys després del seu naixement i trenta després de la seva mort, tenim prou perspectiva per admirar encara més l'obra de Vinyoli i situar-la al lloc que li pertoca. Més que altra cosa, ens cal apropar Vinyoli a la gent, als joves, a les escoles i instituts, als clubs de lectura, a les llibreries i biblioteques. I em consta que així serà perquè al capdavant d'aquest any Vinyoli hi ha gent com **Jordi Llavina**, comissari i apassionat de la seva poesia; **Laura Borràs**, directora de la ILC; **Pep Solà**, biògraf i divulgador de l'obra vinyoliana; o **Mita Casacuberta**, directora de la càtedra Joan Vinyoli de la Universitat de Girona; a banda de moltes altres persones que estimen l'obra del poeta i ajudaran a acostar-la a tothom.

Deixeu-me acabar amb unes paraules de l'escriptora **Judit Pujadó**, que faig meves: «Llegiu Vinyoli. Perquè és l'any Vinyoli i perquè és boníssim i perquè sí. No calen arguments per llegir-lo. Quan llegeixes Vinyoli tens la sensació que sap més de tu que tu mateix. És com un periscopi que t'enfoca des de dins. La lucidesa, tota ella. Un abisme. No us el perdeu».